

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/2297 НА КОМИСИЯТА**от 16 декември 2016 година****за изменение на решения 2001/497/ЕО и 2010/87/ЕС относно общите договорни клаузи за предаването на лични данни към трети страни и към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета**

(нотифицирано под номер C(2016) 8471)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾, и по-специално член 26, параграф 4 от нея,

след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните,

като има предвид, че:

- (1) В своето решение от 6 октомври 2015 г. по дело C-362/14, *Maximilian Schrems срещу Data Protection Commissioner* ⁽²⁾ Съдът на Европейския съюз установи, че с приемането на член 3 от Решение 2000/520/ЕО ⁽³⁾ Комисията е превишила правомощията, предоставени ѝ по член 25, параграф 6 от Директива 95/46/ЕО, разглеждан във връзка с Хартата на основните права на Европейския съюз, и обяви член 3 от това решение за невалиден.
- (2) Член 3, параграф 1, първа алинея от Решение 2000/520/ЕО предвижда ограничителни условия, при които националните надзорни органи могат да решат да спрат потока данни към самосертифицирано дружество от САЩ, независимо от констатацията на Комисията за адекватност.
- (3) В решението *Schrems* Съдът на Европейския съюз поясни, че националните надзорни органи остават компетентни да контролират предаването на лични данни към трета страна, по отношение на която има решение на Комисията относно адекватността, и че Комисията няма право да ограничава техните правомощия по член 28 от Директива 95/46/ЕО. Съгласно посочения член тези органи разполагат по-специално с правомощия по разследване, като например правомощия за събиране на цялата информация, необходима за изпълнението на функциите им за надзор, ефективни правомощия за намеса, като например правомощия за въвеждане на временна или окончателна забрана върху обработването на данни, и правомощия да водят съдебни дела ⁽⁴⁾.
- (4) В същото решение Съдът припомни, че в съответствие с член 25, параграф 6, втора алинея от Директива 95/46/ЕО държавите членки и техните органи трябва да предприемат необходимите мерки за спазването на актовете на институциите на Съюза, тъй като последните по принцип се ползват с презумпция за законосъобразност и съответно произвеждат правно действие, докато не бъдат оттеглени, отменени в производство по жалба за отмяна или обявени за невалидни вследствие на преюдициално запитване или възражение за незаконосъобразност.
- (5) *Mutatis mutandis*, решение на Комисията, прието на основание член 26, параграф 4 от Директива 95/46/ЕО, е задължително за всички органи на държавите членки, към които е адресирано, включително независимите надзорни органи на държавите членки, доколкото такова решение има за последица признаването, че предаване, осъществяващо се въз основа на стандартни договорни клаузи, фигуриращи в него, предлага достатъчни гаранции, както изисква член 26, параграф 2 от Директивата. Това не възпрепятства даден национален надзорен орган да упражни своите правомощия за надзор върху потоците от данни, включително правомощието да спира или забранява предаването на лични данни, когато прецени, че то се извършва в нарушение на правото на ЕС или на националното право за защита на данните, като например в случаите, когато вносителят на данни не спазва стандартните договорни клаузи.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.⁽³⁾ Решение 2000/520/ЕО на Комисията от 26 юли 2000 г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот“ и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ (ОВ L 215, 25.8.2000 г., стр. 7).⁽⁴⁾ Решение по делото *Schrems*, точка 40 и следв. и т.101—103.

- (6) Решения 2001/497/ЕО ⁽¹⁾ и 2010/87/ЕС ⁽²⁾ на Комисията съдържат ограничение на правомощията на националните надзорни органи, сравнимо с това в член 3, параграф 1, първа алинея от Решение 2000/520/ЕО, което Съдът на ЕС счете за невалидно.
- (7) Следователно, с оглед на решението по дело *Schrems* и в съответствие с член 266 от Договора, разпоредбите в тези решения, които ограничават правомощията на националните надзорни органи, следва да бъдат заменени.
- (8) С цел да се улесни ефективното наблюдение на действието на решенията относно стандартните договорни клаузи, които понастоящем са в сила, държавите членки следва да информират Комисията за съответните действия, предприети от националните надзорни органи.
- (9) При подготовката на настоящото решение беше взето предвид становището, представено от Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни, създадена по силата на член 29 от Директива 95/46/ЕО.
- (10) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на комитета, учреден съгласно член 31, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО.
- (11) Решения 2001/497/ЕО и 2010/87/ЕС следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Член 4 от Решение 2001/497/ЕО се заменя със следното:

„Член 4

Когато компетентните органи в държавите членки упражняват своите правомощия съгласно член 28, параграф 3 от Директива 95/46/ЕО, в резултат на което спират или окончателно забраняват потоци данни към трети страни с цел да защитят лицата във връзка с обработката на техните лични данни, въпросната държава членка следва незабавно да информира Комисията, която от своя страна ще предаде информацията на останалите държави членки.“

Член 2

Член 4 от Решение 2010/87/ЕС се заменя със следното:

„Член 4

Когато компетентните органи в държавите членки упражняват своите правомощия съгласно член 28, параграф 3 от Директива 95/46/ЕО, в резултат на което спират или окончателно забраняват потоци данни към трети страни с цел да защитят лицата във връзка с обработката на техните лични данни, въпросната държава членка следва незабавно да информира Комисията, която от своя страна ще предаде информацията на останалите държави членки.“

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 16 декември 2016 година.

За Комисията
Věra JOUROVÁ
Член на Комисията

⁽¹⁾ Решение 2001/497/ЕО на Комисията от 15 юни 2001 г. относно общите договорни клаузи за трансфера на лични данни към трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО (ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 19).

⁽²⁾ Решение 2010/87/ЕС на Комисията от 5 февруари 2010 г. относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 39, 12.2.2010 г., стр. 5).